

Danuta Wawiłow

Strasznie ważna rzecz

DANUTA
WAWIŁOW

**STRASZNIE
WAŻNA
RZECZ**

ILUSTROWAŁA
TERESA
WILBIK

KRAJOWA
AGENCJA
WYDAWNICZA

Urodzinki

Tak bym chciała, tak bym chciała,
żeby były urodzinki !
U chłopczyka czy dziewczynki,
u kucyka czy sardynki -
wszystko jedno, wszystko jedno,
byle były urodzinki !

Żeby było dużo gości
i Mateusz, i Grażynka,
dla każdego moc pyszności,
wszystkie stoły w upominkach,
na tych cudnych, na nienudnych,
na wesołych urodzinkach !

A jak zjemy wszystkie kremy,
czekoladkę i rodzynki,
upominki rozwiniemy,
upaćkamy się jak świnki,
to z radości podskoczymy
i powiemy do rodzinki
“Niech żyjecie, niech żyjemy
i niech żyją urodzinki !”

Kałużyści

Już od rana na podwórzu
wśród patyków i wśród liści
przykucnęli nad kałużą
pracowici kałużyści.
Wygrzebują brud z kałuży,
niech kałuża będzie czysta !
Pełne ręce ma roboty
każdy dobry kałużysta !

Rękawiczką i chusteczką
dwóch błocistów chodnik czyści.
Obrzucają się szyszkami
bardzo dzielni szyszkowisci.
Dwie kocistki pod ławeczką
cukierkami karmią kota...

Świątek, piątek czy niedziela
na podwórku wre robota !

Niewidzialna plastelina

Ulepiłam mamie domek
z niewidzialnej plasteliny,
dwa okienka, dwa kominy
z niewidzialnej plasteliny.
A w okienkach kwiatki bratki,
a dla taty krawat w kratki
z niewidzialnej plasteliny.

Ulepiłam sobie pieska
mięciutkiego, z czarnym pyszczkiem,
lalki Kasię i Tereskę,
i pistolet, i sostrzyczkę.
Namęczyłam się ogromnie,
stłukłam łokieć, zbiłam szklankę...
Mama, tata, chodźcie do mnie !
Mam tu dla was niespodziankę !
Czemu na mnie tak patrzycie
i zdziwione macie miny ?
Czyście nigdy nie widzieli
niewidzialnej plasteliny ?

Listy

**W bardzo pięknej sukni w kwiaty
pisze mama list do taty:**

**"Kochany tato !
Bardzo cię kocham !
Kochany tato !
Nudno mi trochę !**

Więc kup mi, proszę,
trzy niespodzianki:
żywego pieska,
misia i sanki,
i jeszcze rower,
i jeszcze za to
bardzo cię kocham,
kochany tato !”

W pięknej kurtce od piżamy
pisze tata list do mamy:

“Kochana mammo !
Jestem już grzeczny
i nie grymaszę
przy zupach mlecznych !
Więc kup mi, proszę,
trzy niespodzianki:
lalkę i pralkę,
i wycinanki,
i jeszcze farby
kup mi tak samo !
Bardzo cię kocham,
kochana mammo !”

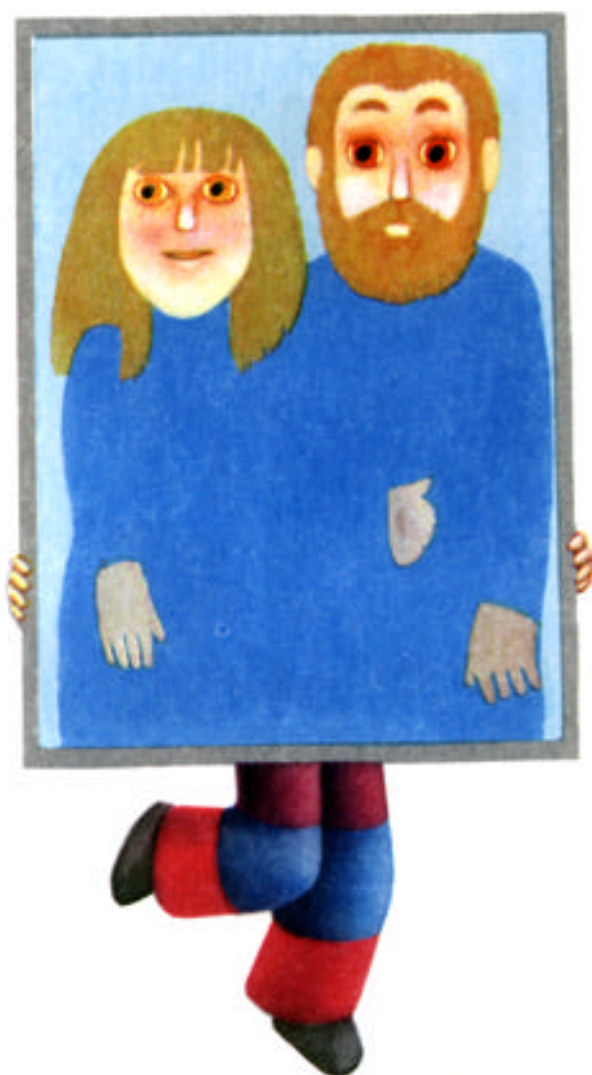
Na tym się kończy zabawa cała -
mama córeczkę spać zawołała.

Rysunek

Mój kochany tatuś
ma niebieskie oczka,
mama ma brązowe
i ja też brązowe.
Prawda, jak ładnie ?

Ale gdyby tatuś
miał czerwone oczka,
mama miała żółte,
a ja fioletowe,
mielibyśmy oczka
różnokolorowe.
I byłoby jeszcze ładniej !

Trudna zagadka

Tatuś, powiem ci zagadkę !
na ulicy stoi klatka,
a w tej klatce sobie siedzi
bardzo dużo złych niedźwiedzi
i pilnuje klatki pies !
Zgadnij, tatuś, co to jest ?

Nie wiesz ? Trudna ta zagadka ?
Ja ci powiem: to jest klatka !!!
Taka klatka, w której siedzi
bardzo dużo złych niedźwiedzi
i pilnuje klatki pies !
A ty nie wiesz, co to jest !

Pożałuj mnie

Jak się będziesz gniewać na mnie,
to ołówki ci połamię,
słonia ci nie narysuję
i pałacu nie zbuduję !
Z kuchni wezmę ci zapałki,
potnę obrus na kawałki,
będę płakać coraz gorzej,
aż napłaczę wielkie morze
i ci wszystkie książki zmokną,
i wyrzucę cię za okno !
Albo zaraz mnie pożałuj...
Albo zaraz mnie pocałuj !...

Lato

Daj mi rękę, mamusiu,
pójdziemy na rosę !
Trawa będzie zielona,
my będziemy bose.

Drzewa będą zielone,
góry będą zielone,
chmury będą zielone,
wielkie i puchate !
Domy będą zielone,
dymy będą zielone...
Wiesz, dlaczego zielone ?
Bo to będzie lato !

Człowiek ze złotym parasolem

Żółtą drogą, zielonym polem
szedł raz człowiek pod parasolem

i uśmiechał się mimo słoty,
bo parasol był cały złoty,
coś mu śpiewał, bzykał jak mucha,
śmieszne bajki plótł mu do ucha...
I ten deszcz tak padał i padał,
a parasol gadał i gadał,
a ten człowiek mu odpowiadał.
I oboje byli weseli,
choć się wcale nie rozumieli,
bo ten człowiek gadał po polsku,
a parasol - po parasolsku...

Rysunek ten jest nieco
poprawiony ołówkiem przeze mnie
gdy miałem jakieś 7 lat. To widać.

Czego mi się chce

Od samego dzisiaj rana
czegoś mi się chce...
Nie cukierka, nie banana -
może piasku, może siana
albo nawet - nie wiem sama
muchy tse-tse-tse ?

Może zgadnie ktoś przypadkiem,
na co ja mam chęć ?
Uszyć krowie suknie w kwiatki ?
Wsypać pieprzu do herbatki ?
Albo złapać - ciach ! - do klatki
krokodyli pięć ?

Co w kłopotcie mi pomoże ?
Jeśli ktoś to wie,
niech mi zaraz liścik kropnie,
bo nie mogę - tak okropnie,
tak okropnie, tak okropnie
czegoś mi się chce !

Mama ma zmartwienie

Mama usiadła przy oknie.
Mama ma oczy mokre.

Mama milczy i patrzy w ziemię.
Pewnie ma jakieś zmartwienie...
Zrobiłam dla niej teatrzyk -
a ona wcale nie patrzy.
Przyniosłam w złotku orzecha -
a ona się nie uśmiecha.
Usiądę sobie przy mamie,
obejmę mamę rękami
i tak jej powiem na uszko:
“Mamusi, moje jabłuszko !
Mamusi, moje słoneczko !...”
Mama uśmiechnie się do mnie
i powie: “Moja córeczko...”

Makowiec

- Kto zjadł makowiec ?
- Ja go nie brałam...

To znaczy, zjadłam,
ale nie chciałam...
W oknie usiadło
taakie wróblisko
i gdyby nie ja,
zjadło by wszystko !

z Olega Grigoriewa

Kwiat 26

Nie mam chęci dokazywać,
skakać ani jeść...
Tatuś, kupisz mi samochód
Kwiat dwadzieścia sześć ?

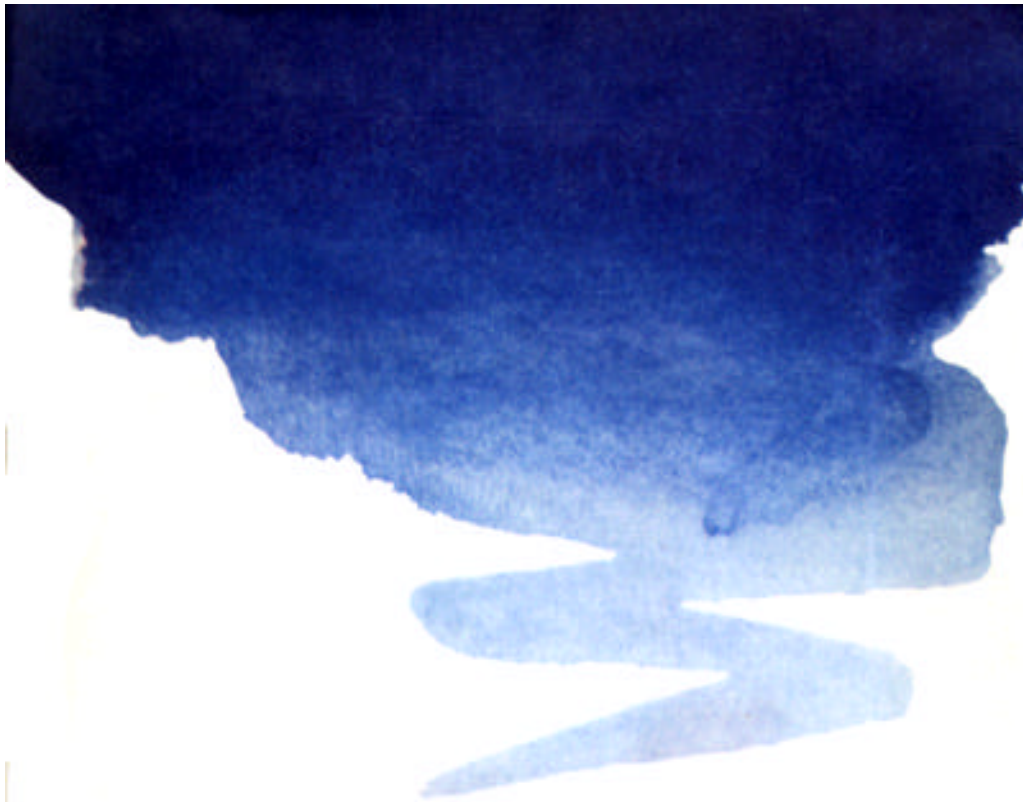

Tylko jeden mały Kwiatek,
Kwiat dwadzieścia sześć...
Kierownicę w rękę chwycę,
sygnał dam - i cześć !

I pojedę, i zatrąbię
na calutki świat:
patrzcie, patrzcie na mój nowy,
na mój piękny, kolorowy,
mój bombowy Kwiat !

Wieczór

Nadchodzi wieczór
cały niebieski:
niebieskie drzewa,
niebieskie pieski,
niebieskie ręce,
niebieskie głowy
i tylko księżyc
pomarańczowy.

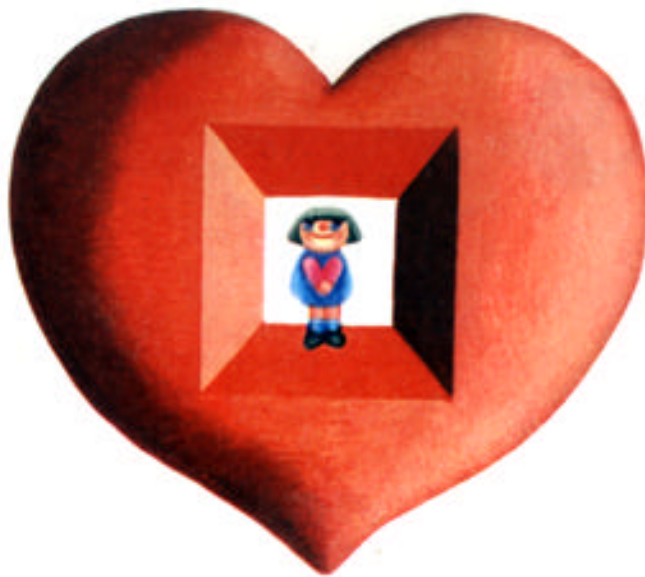
Strasznie ważna rzecz

Mama, przestań zmiatać śmiecie !
Chcę powiedzieć coś w sekrecie
strasznie ważną rzecz:
były sobie dobre wróż...
jedna miała krótkie nóż...
druga miała dwie papuż...
trzecia miała miecz !

Mama, nie pisz, tylko słuchaj !
Zaraz powiem ci do ucha
strasznie ważną rzecz:
była sobie wielka much...
raz urwała się z łańcuch...
zjadła tacie pół kożuch...
i uciekła precz !

Mama, już się nie złość na mnie !
Słowo daję, ja nie kłamię,
będę bardzo grzecz...
Mama, ja cię bardzo kocham !
Nie żartuję ani trochę !
Przecież jak się kogoś kocha,
to jest ważna rzecz !

Książka w oryginale została
wydana w 1978 roku przez
Krajową Agencję Wydawniczą
w nakładzie 110000+200 egz
w oprawie zeszytowej i
10000+150 egz w oprawie twardej.

Wersja elektroniczna w postaci
dokumentu PDF została opracowana
w 2000 roku na podstawie Wydania I
książki w twardej oprawie.

Nelson ©

Chciałem podziękować Januszowi - za zrobienie kolorowych skanów,
Guciowi - za pomoc i cierpliwość, Mirkowi - za pomoc przy komputerze i
oczywiście Krzyśkowie za miejsce w "Sklepiku". I wszystkim nieletnim i
letnim MacUserom.

Kraków 04.10.2000 r.